

[Riishøj]

langt Reaganadministrationens meget primitive synspunkter på udviklingen i området.

Det er godt, at udenrigsministeren roser Contadorgruppens fredsbestræbelser, men hvorfor ikke erkende ligeud, at USA brutalt har tilsidesat dette forsøg på at løse problemerne i Centralamerika gennem initiativer fra landene i området? Hvorfor ikke henvise til, at USAs ansvar for Contadorgruppens mislykkede fredsbestræbelser i virkeligheden har været en massiv militær offensiv, udmøntet i de store, langvarige flådemanovrer, mineringen af havnene og en massiv støtte til de antisandinistiske styrker og til det vaklen- de og blodige regimente i El Salvador? Hvorfor ikke klart støtte de brede kredse i USA, der fordømmer Reaganadministratio- nens linje? I den amerikanske kongres spæn- der modstanden fra selveste Barry Goldwater til demokratene Daniel Moynihan, der i pro- test har trukket sig fra posten som formand for senatets udvalg for efterretningsvæsenet. Der er virkelig en modstand i USA, som mi- nisteren overhovedet ikke nævner. Man kan jo gætte sig til årsagen dertil.

USAs engagement i Mellemamerika er en ajourført og en brutal udgave af den nu mere end 150 år gamle Monroedoktrin. Efter de officielle udlægninger – også udlægningerne i Kissingerkommissionens rapport – tales der meget om USAs troværdighed som super- magt. Denne troværdighed skulle være på spil, dersom USA viser såkaldte svagheds- tegn. Med den argumentation og ingen an- den forstærker Reaganadministrationen en lang historisk tradition for at støtte brutale militærdiktaturer og for direkte amerikansk militærintervention i regionen. Det er på hø- je tid, at Danmark ikke blot i ord, men også i handling klart udtrykker afstandtagen fra sådan en foragt for problemerne i den tredje verden.

Til sidst vil jeg godt tale lidt om proble- merne omkring gavebistanden til Nicaragua. Vi havde jo her i folketinget for godt et års tid siden en u-landsdebat, hvor udenrigsmini- steren og den socialdemokratiske ordfører brugte netop Nicaragua som argument for at hæve grænsen for gavebistand. Nu kommer man så i dag og benytter en lille marginal som argument for at standse gavebistanden. (*Afbrydelse af udenrigsministeren*). Det er rig- tigt, at Nicaragua blev nævnt – jeg vil meget

gerne dokumentere det – som argument for at hæve gavegrænsen.

Ministeren kan ikke i den sammenhæng bruge VS' og SFs indvendinger mod at hæve grænsen. Vi udtrykte helt klart, at vi gik ind for en lav grænse for gavebistanden, men vi gjorde meget gerne undtagelser fra denne grænse for lande, der er i en særlig udsat position, og henviste direkte til Nicaragua som et eksempel på en undtagelse. Men jeg vil meget gerne høre om udenrigsministerens udlægning af benyttelsen af Nicaragua som argument.

Der er også blevet nævnt problemer om- kring Cuba. Det kan jeg ikke nå at komme nærmere ind på. Cuba er i det latinameri- kanske område en overordentlig progressiv kraft. Hvor ville frihedsbevægelserne, hvor ville kampen imod undertrykkelsen i områ- det være, hvis Cuba ikke i 1959 havde fri- gjort sig fra den amerikanske imperialisme i området? Cuba havde på grund af den ameri- kanske politik ikke andet at gøre end at støtte sig til USAs hovedmodstander på ver- densplan. Heri ligger den altafgørende årsag.

Vi håber meget fra SFs side, at den dags- orden, der er fremsat i dag, kan blive vedta- get med et stort flertal i folketinget. Det bur- de den blive, også hvis man tolker udenrigs- ministerens tale, som jeg trods alt godt kan tolke den, men det forudsætter, at udenrigs- ministeren klart tager afstand fra hr. Fischers udlægning, som vi fik tidligere på dagen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg tror, hr. Riishøj husker forkeret eller i hvert fald blander et par ting sammen. Der- for har jeg bedt om ordet med det samme for at få den misforståelse omkring bistanden til Nicaragua ud af verden, så den ikke forstyr- rer en i øvrigt væsentlig debat.

Hr. Riishøj sagde, at Nicaragua var blevet brugt som argument for forhøjelse af grænser for gavebistanden under den store u-landspo- litiske debat. Det er ikke korrekt. Det blev brugt som argument for at forhøje lånegræn- sen. Med de tidligere grænser for, hvilke lan- de der kunne modtage danske statslån, var situationen den, at f.eks. Nicaragua – og jeg kunne tilføje Zimbabwe og andre lande – overhovedet ikke kunne modtage danske statslån. Det er muligt, at det er det, der bragte os den brede støtte til at få hævet lå-